

Nikola Sanders

Původní Bureš

Po-vím vám teď his-to-ri-i, co vy-prá-ví se v tom-dle kra-ji, jak Pe-tr o du-ši při-šel
a po-tom ji za-se na-šel. Na-po-čát-ku vše-ho by-la krá-sná pan-na ce-lá bí-lá,
ro-di-če už ne-mě-la, u strej-ce Ni-ko-ly byd-le-la. Ref. Hej Ni-ko-lo San-der-si,
máš čer-nou du - ši! Hej Ni-ko-lo San-der-si, kou-kej si ji ne - chat!

U strejce Nikoly bydlela,/ Kristýna se jmenovala./ Vod hlavy k patě celá chudá,/ rybáře Petra milovala.
A Petr jí měl taky rád,/ jenže Nikola mu jí nechtěl dát,/ bohatej a lakomej/ byl ten Nikola Sanders.
Hej Nikolo...
Zima byla, mokro bylo,/ že by jsi psa nevyhnal,/ jen do domu u jezera,/ nákej chlap se dobejval.
„Copak je to za návštěvu?/ Koukej mazat, беру bič./ Kdybys věděl, kdo tu bydlí,/ tak už bys byl dávno pryč!“
Hej Nikolo...
U kuchyně u dveří/ divnej chlápek stojí. Nikola na něj kouká/ a možná se trochu bojí.
A ten chlapík povídá:/ „Nikolo věnuj mi chvíličku,/ mám tu něco pro tebe.“/ a z kapsy tahá lahvičku.
Hej Nikolo...
Když se z toho napiješ/ s někým s kým se domluvíš,/ tak tvoje duše bude jeho/ a jeho duše bude tvá.
Jak jsou ty lidi drzí,/ Nikola jenom zírá,/ jenže chlápek už je pryč/ a domem zavanula síra.
Hej Nikolo...
Druhýho dne navečer/ přichází k nim Petr,/ má dřeváky naboso/ a pruhovanej svetr.
Nikola jim nalejvá/ a žvaní cosi o duši,/ tak se Petr napije,/ aniž co zlého vytuší.
Hej Nikolo...
Není sklenka jako sklenka,/ deci jako deci,/ ráno když se rozední,/ začnou se dít věci.
Kristýna je zmatená,/ slunce zalezlo za mraky,/ Petr se dvorí starý bábě,/ Nikola hostí žebráky.
Hej Nikolo...
V zahradě kloní hlavu růže,/ která včera kvetla./ Nikola miluje Kristýnu/ a Kristýna miluje Petra.
Růže je někdy jako dívka,/ dívka je jako růže./ V Nikolovi našla otce,/ v Petrovi ztratila muže.
Hej Nikolo...
Nikola večer přemýšlí/ a čistá duše se bouří. Nemůže si vzít Kristýnu,/ i když po tom touží.
Na polici v lahvičce,/ ještě trochu zbývá,/ Petr jde zrovna kolem,/ Nikola na něj kývá.
Hej Nikolo...
„Kdo měl jednu černou duši,/ nebude mít nikdy klid./ Pojď se Petře napít/ a duši si vyměnit!“
Tak se znova napijou/ a Nikola hned začne rvát:/ „Máš zas čistou duši,/ no tak, co bys ještě rád?“
Hej Nikolo...
Pak se náhle ve stínu/ objevil proud světla./ Petr objímá Kristýnu/ a Kristýna objímá Petra.
V tom se z venku ozvalo,/ rachocení hromu./ Nikola na ně křičí:/ „Táhněte z mého domu!“
Hej Nikolo...
A když ti dva odešli,/ tak už se nic nestalo,/ jen vrzání okenic,/ do ticha který nastalo.
Kdo z vás půjde k jezeru,/ tak tam ten dům uvidí,/ v něm opuštěnej od lidí/ umřel Nikola Sanders.
Hej Nikolo...